

قضیه فلسطین

و دیدگاه‌های امام خمینی (ره)

در شرایط حاضر قضیه فلسطین به بحرانی‌ترین نقطه خود رسیده و هر روز خبر از شهادت تعدادی از جوانان فلسطین و مجروح شدن افرادی دیگر به دست نیروهای اسرائیلی دریافت می‌شود. شارون نخست وزیر افراطی اسرائیل که جلال معروف اردوگاه صبرا و شتیلا در لبنان است و مسؤولیت قتل فلسطینیان را در سال ۱۹۸۲ در این دو اردوگاه به عهده دارد، جنگ تمام عیاری را علیه فلسطینی‌ها آغاز کرده

خرداد را ماه امام (ره) نامیده‌ایم، زیرا در این ماه نهضت اسلامی به رهبری آن بزرگ آغاز گردید و پدیده‌ای عظیم به نام انقلاب اسلامی را بنا نهاد. خرداد را ماه امام (ره) نامیده‌ایم، زیرا که آن بزرگ در این ماه چهره در خاک نمود و یک امت را سیاهپوش کرد. امسال نیز سنت حسنة هر ساله را پی می‌گیریم و یکی از موضوعات مهم جهان اسلام را از دیدگاه او به بررسی می‌نشینیم.

و با استفاده از توپ، چرخبال، موشک و بلدوزر تمام حیات فلسطینی‌ها را هدف گرفته و این سرزمین را به آتش می‌کشد. در مقابل فلسطینی‌ها نیز که تمامی موجودیت خود را در خطر می‌بینند به مقاومت قهرمانانه پرداخته و با شروع انتفاضه دوم در پی یکسره کردن قضیه پنجاه ساله فلسطین هستند. آنان با ایثارگری و مجاهدت کامل راه انقلاب سنگ را ادامه داده و قتل، شکنجه، گرسنگی، بیکاری و بیماری را به جان می‌خرند تا تکلیف وطن از دست رفته خود را روشن نمایند.

حضرت امام خمینی (ره) از سالهای دور و سالها قبل از پیروزی انقلاب اسلامی خطر اسرائیل را گوشزد نموده و کمک به فلسطینی‌ها را توصیه می‌کردند. ایشان مطالب بسیار زیادی در مورد قضیه فلسطین دارند که در این مقال به بخش بسیار کوچکی از آن می‌پردازیم.

حضرت امام خمینی (ره) در وصیت نامه خود چنین می‌گویند:

«و ملت ما، بلکه ملت‌های اسلامی و مستضعفان جهان، مفتخرند به اینکه دشمنان آنان، که دشمنان خدای بزرگ و قرآن کریم و اسلام عزیزند، درندگانی هستند که از هیچ جنایت و خیانتی برای مقاصد شوم جنایتکارانه خود دست نمی‌کشند و برای رسیدن به ریاست و مطامع پست خود دوست و دشمن را نمی‌شناسند و در رأس آن آمریکا، این تروریست با لذات، دولتی است که سرتاسر جهان را به آتش کشیده و هم پیمان او صهیونیست جهانی است که برای رسیدن به مطامع خود جنایاتی مرتکب می‌شود که قلم‌ها از نوشتن و زبانها از گفتن آن شرم دارند و خیال ابلهانه اسرائیل بزرگ آنان را

به هر جنایتی می‌کشاند.»

حضرت امام (ره) در این فراز از وصیتنامه خود به مهمترین مشکلات فلسطین اشاره کرده‌اند و آن را اندیشه صهیونیسم، تأسیس اسرائیل بزرگ و حمایت آمریکا از این تفکر دانسته‌اند. برای روشن شدن ابعاد گوناگون قضیه هر یک از این مسایل را به‌طور بسیار مختصر بررسی می‌نماییم.

صهیونیسم تفکری افراطی و متعلق به سرمایه‌داران یهود است که در اواخر قرن نوزدهم در اروپا به‌وجود آمد و اکنون به ایدئولوژی رسمی رژیم اسرائیل تبدیل شده است. این نام از صهیون نام کوهی در نزدیک اورشلیم گرفته شده است. صهیونیسم مبتنی بر تبعیض نژادی می‌باشد و قوم یهود را دارای وضع استثنایی در جهان می‌داند که به عنوان قوم برگزیده خدا دارای رسالتی ویژه است. بر اساس این تفکر، در سال ۱۸۹۷ میلادی، جمعیتی به نام سازمان جهانی صهیونیسم به‌وجود آمد که هدف خود را انتقال یهودیان جهان به فلسطین اعلام کرد. این سازمان اکنون دارای قدرت مالی زیادی، برابر با دارایی بزرگترین شرکت‌های انحصاری جهان است و مرکز آن در ایالات متحده آمریکا می‌باشد و فعالیت جمعیت‌های صهیونیستی را در بیش از شصت کشور جهان کنترل می‌کند. در آمریکا ۲۸۱ سازمان ملی یهودی، ۲۵۱ فدراسیون محلی یهودی و نیز انواع مجامع مشورتی، صندوق و غیره وجود دارد. سازمان صهیونیسم دارای مراکز اطلاعات و جاسوسی در اکثر کشورهای جهان است که این مراکز با سازمان‌های جاسوسی مוסاد و سیا در ارتباط هستند.

مهمترین و کارسازترین حربه صهیونیسم جهانی بهره‌گیری از رسانه‌های عمومی در سراسر دنیا است و در حال حاضر حدود ۱۰۴۶ روزنامه و مجله در اختیار دارد که معروفترین آن روزنامه نیویورک تایمز است (۱).

حضرت امام خمینی(ره) علاوه بر اشاره به صهیونیسم جهانی، اسرائیل بزرگ را نیز که نتیجه تفکر صهیونیستی است مورد توجه قرار می‌دهند و آن را یکی از مشکلات جهان اسلام می‌دانند. جهت روشن شدن این فراز از نظرات امام به تشریح این واژه می‌پردازیم.

پیروان صهیونیسم از ابتدای پیدایش، یک هدف اساسی و عمده را دنبال می‌کردند و آن تشکیل یک دولت یهودی یا حکومت جهانی تحت سلطهٔ یهود با عنوان اسرائیل در فلسطین بود. بر این اساس، پس از تشکیل دولت اسرائیل در سال ۱۹۴۸ میلادی، صهیونیستها درصدد ایجاد اسرائیل بزرگ برآمدند و برای توجیه این سیاست، آن را مطابق تعالیم تورات دانستند.

نقشهٔ اسرائیل بزرگ بعضی از کشورهای اسلامی و یا بخشی از آنها را دربرمی‌گیرد. نقشه مزبور در گزارش پژوهشی بنیامین مارزار که تحت نظارت دولت اسرائیل منتشر شد، وجود دارد. در نقشه مزبور، حدود اسرائیل را از نیل تا فرات قرار داده‌اند و اسرائیل خلیج فارس، شمال عراق، عمان، نجد، ترکیه، سوریه، جنوب لبنان، غرب اردن، بخشی از مصر و جنوب سودان را شامل می‌شود. به علاوه نقشهٔ بزرگتر اسرائیل که می‌تواند مرحلهٔ بعد از پیاده شدن طرح اسرائیل بزرگ باشد، کردستان، منطقهٔ جنوب شرقی ایران، جنوب غربی افغانستان و بخشی از شمال غربی پاکستان را نیز شامل می‌شود (۲).

اجرای نقشهٔ اسرائیل بزرگ که ناشی از اندیشهٔ صهیونیسم می‌باشد در شرایط بین‌المللی کنونی ممکن به نظر نمی‌رسد و به همین دلیل متفکرین این رژیم تغییر استراتژی داده و به جای اشغال این سرزمین‌ها در پی حاکمیت اقتصادی بر این کشورها می‌باشند. این اندیشه توسط شیمون پرز در کتاب خاورمیانه جدید به خوبی توضیح داده شده است.

بنابراین، استراتژی سران اسرائیل در حال حاضر تثبیت حکومت در فلسطین اشغالی و محروم کردن مردم فلسطین از سرزمین خود و گسترش رابطه با کشورهای منطقه است تا حاکمیت اقتصادی را در خاورمیانه اعمال کنند. آنان با دنبال کردن استراتژی عادی سازی روابط این هدف را دنبال می‌کنند و مورد حمایت کامل آمریکا نیز قرار دارند.

حمایت کامل و همه جانبه آمریکا از اسرائیل مسأله مهم دیگری است که حضرت امام به آن اشاره دارند. واقعیت این است که اسرائیل ایالت پنجاه و یکم آمریکا است و از حمایت‌های اقتصادی سیاسی، بین‌المللی، تبلیغاتی، نظامی، تکنولوژیک و امنیتی آمریکا برخوردار است. در شورای امنیت سازمان ملل هر قطعنامه‌ای که مخالف اسرائیل باشد توسط آمریکا وتو می‌شود و در روابط دو جانبه، هر کشوری که بخواهد صداقت خود را به آمریکا نشان دهد با اسرائیل رابطه برقرار می‌کند. کمک سه میلیارد دلاری آمریکا به اسرائیل در هر سال نشان دهنده اهمیت این رژیم برای آمریکا است. میزان وابستگی اسرائیل به آمریکا به گونه‌ای است که این رژیم لحظه‌ای بدون حمایت‌های آمریکا تاب مقاومت در خاورمیانه ندارد.

حضرت امام خمینی(ره) در تاریخ ۵۸/۱/۱۳ در دیدار با اسقف کاپوچی و چند گروه فلسطینی پس از تشریح اوضاع قبل از انقلاب اسلامی در ایران چنین گفتند: «برادران فلسطینی ما را هم خداوند نجات بدهد لکن عمده وحدت کلمه آنهاست و عمده اتکال به خدای تبارک و تعالی. رمز پیروزی ما با وحدت کلمه ملت و اتکال به خدای تبارک و تعالی و قوت ایمان بود. قوت ایمان در ملت ما طوری بود که شهادت را سعادت می‌دانستند و دنبال شهادت بودند و خوف از مرگ نداشتند و لهذا مشتهای اینها بر تانک‌ها غلبه کرد. باید ملت‌های دیگر، ملت فلسطین وحدت کلمه پیدا بکنند و اتکال به خدای تبارک و تعالی. این رمز پیروزی در هر جا پیدا بشود، پیروز خواهند شد. باید ملت عزیز فلسطین ما با وحدت کلمه و اتکال به خدای تبارک و تعالی، توجه به روحانیت، توجه به معنویت، توجه به خدای تبارک و تعالی کنند تا پیروز شوند. من از سالهای بسیار طولانی شاید بیست سال قبل نسبت به فلسطین و نسبت به اسراییل نظرهای خود را کراراً گفته‌ام و حالا هم می‌گویم، ما اسراییل را محکوم می‌کنیم. اسراییل غاصب و در محلی که آمده است به طور غصب آمده است و قدس باید نجات پیدا بکند و اسراییل را براند. دول عربی باید با هم اجتماع کنند و اسراییل را از زمین‌های خوشان برانند و دست مستعمرین را کوتاه کنند. من از خدای تبارک و تعالی خواهانم که به این آمال ما برسیم و ما و شما در قدس هم را ملاقات کنیم» (۳).

حضرت امام(ره) در این فراز از سخنرانی که مخاطب آن خود فلسطینی‌ها هستند به روش مبارزه با اسراییل اشاره می‌کنند و استراتژی

مبارزه را وحدت مردم و گروههای فلسطینی و ایدئولوژی آن را الهی و معنوی و در نهایت، اسلامی می‌دانند. در حال حاضر، حدود بیست و دو سال از سخنان حضرت امام(ره) و حدود پنجاه سال از مبارزات مردم فلسطین بر علیه اسراییل می‌گذرد. در این مدت گروههای فلسطینی روش‌های گوناگون و ایدئولوژی‌های مختلف را در جهت مبارزه با اسراییل به کار گرفته‌اند که متأسفانه همگی آنها با شکست مواجه شدند. گروههای فلسطینی با ایدئولوژی سوسیالیسم، ناسیونالیسم عرب، بعث و مارکسیسم برای سالها مبارزه کردند ولی نتوانستند کوچکترین ضربه‌ای به اسراییل وارد نمایند و حتی نتوانستند یک حرکت مردمی جدی در داخل سرزمین فلسطین سازماندهی کنند. اسراییل هیچ زمان این گروهها را به رسمیت نشناخت و آنها را تروریست نامید و حاضر نشد حتی یک بار با آنها بر سر میز مذاکره بنشیند. این رویه ادامه داشت تا در سال ۱۹۸۷ انتقاله اول فلسطین با الگوبرداری از انقلاب اسلامی ایران در فلسطین آغاز گردید. این انتقاله که اسلام را به عنوان ایدئولوژی برگزیده بود با انقلاب سنگ به میدان آمد و برای اولین بار پس از تأسیس اسراییل این رژیم را به عقب راند. اسراییل بعد از مدتی به این نتیجه رسید که توان مقابله با جوانان پرشور سنگ به دست را ندارد و به همین دلیل با تعویض استراتژی با عرفات به عنوان رییس سازمان آزادیبخش فلسطین بر سر میز مذاکره نشست. کنفرانس مادرید تشکیل و قرارداد صلح اسلو امضا گردید و در پی آن عرفات و هم پیمانانش به داخل سرزمین فلسطین بازگشتند. از این به بعد مسؤولیت کنترل انتقاله برعهده

عرفات گذاشته شد و جنگ فلسطینی-اسرائیلی به جنگ فلسطینی-فلسطینی تبدیل گردید. عرفات وعده داده بود که امتیازاتی را که از طریق مبارزه به دست نیاورده، در سرمیز مذاکره به دست خواهد آورد.

این وعده‌ها ادامه داشت تا اجلاس کمپ دیوید ۲ در آمریکا که تحت نظارت بیل کلینتون برگزار شد. در این اجلاس، طرف فلسطینی متوجه گردید که هیچ یک از مسایل اصلی فلسطین از قبیل بازگشت آوارگان، تشکیل دولت مستقل فلسطین در سرزمین فلسطین به پایتختی قدس شریف، برچسبیده شدن شهرکهای یهودی‌نشین، امنیت مرزها و وضعیت آب قابل حل نیست و اسرائیل حاضر نیست حتی بخش کوچکی از حقوق مردم فلسطین را اعاده نماید. در این اجلاس مشخص گردید که مردم فلسطین حدود ده سال از عمر خود را بدون دریافت هیچ نتیجه‌ای تلف کرده‌اند. با توجه به این شرایط، مردم فلسطین از فرصت حضور توهین آمیز آریل شارون در مسجدالاقصی استفاده کرده و انتفاضه دوم را که انتفاضه مسجدالاقصی نامیده شده است، آغاز کردند. اکنون حدود ۹ ماه از شروع این انتفاضه می‌گذرد و می‌رود تا در

درازمدت به اهداف عالیه خود برسد. این انتفاضه ویژگیهایی را دارد که مورد نظر حضرت امام بود. اولین ویژگی آن وحدت کل گروههای فلسطینی است که تاکنون حاضر به همکاری نبودند و حتی علیه یکدیگر اقدام می‌کردند. ویژگی دوم آن ایدئولوژی اسلامی و الهی آن است که پس از عبور از ایدئولوژی‌های دیگر و با الهام از ایدئولوژی انتفاضه اول، کلیه سرزمین فلسطین و مردم آن را فرا گرفته است.

از آنجا که حضرت امام شرط پیروزی را همین دو ویژگی همراه با کمک دولتهای عرب اعلام نموده‌اند. امید است با ادامه همین روش و استراتژی، دولتهای عرب نیز به میدان آمده و مجاهدین فلسطینی را حمایت نمایند. در چنین شرایطی ملت فلسطین در آینده‌ای نه چندان دور، طعم شیرین آزادی را در ذائقه خود احساس می‌نماید.

دکتر سیدمحمد صدر

منابع:

- ۱- موسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (ره). نگرشی موضوعی بر وصیت نامه سیاسی الهی امام خمینی (ره). چاپ اول؛ ۱۳۷۲، ص ۶۶.
- ۲- همان، صص ۶۷-۶۶.
- ۳- صحیفه نور، ج ۵، صص ۲۴۲-۲۴۱.

